

Nr 1155

Av herr **Persson** i Heden **m. fl.**, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition nr 77, med förslag till kungörelse om ändring i allmänna ordningsstadgan den 14 december 1956 (nr 617).

(Lika lydande med motion nr 1004 i Första kammaren)

Kungl. Maj:t föreslår i proposition nr 77 att 10 § i 1956 års allmänna ordningsstadga, som stadgar förbud mot offentlig tillställning på långfredagen, påskdagen och juldagen, skall upphävas fr. o. m. den 1 juli 1969. Riksdagen behandlade denna fråga senast vid vårsessionen 1968. Första lagutskottets majoritet ansåg, med anledning av motioner som krävde utredning om slopande av förbudet, att ingen riksdagens åtgärd var erforderlig. Utskottets socialdemokratiska ledamöter reserverade sig till förmån för motionärernas krav på utredning. Riksdagen beslöt i enlighet med reservationen.

Allmänna ordningsstadgan reglerar vissa förhållanden kring offentliga tillställningar. Med offentliga tillställningar menas bl. a. biografföreställningar, teaterföreställningar, idrottstävlingar, konserter och danstillställningar. Lagstiftningen räknar dessutom med allmänna sammankomster. Dessa regleras i lagen om allmänna sammankomster (LAS) från 1956. LAS innehåller inget förbud mot att anordna allmänna sammankomster under de helgdagar då det enligt AOst är förbjudet att ordna offentliga tillställningar. Länsstyrelserna har möjlighet att bevilja dispens från bestämmelserna i 10 § AOst för tillställningar vilkas innehåll och syfte kan anses förenligt med högtidens helgd. Sådan dispens har under senare år beviljats bl. a. för visning av ett antal filmer av seriös karaktär. Några är kritiska mot förslaget att förbudet skall upphävas. Andra åter är tveksamma. Domkapitlet i Göteborgs stift säger bland annat att det är för alla människor, oberoende av deras inställning till den kristna tron, ett värde att det finns högtider med vissa traditioner, som präglar både hemmen och samhället i dess helhet. Det är icke något samhälleligt intresse, och man gör icke människorna någon tjänst, om man bidrar till att göra varje helg till en fridag, lik alla andra. Det synes icke vara något samhälleligt intresse att den särskilda karaktär som vissa helger nu har brytes ned genom obegränsad frihet för en kommersiellt inriktad nöjesindustri. Domkapitlet i Strängnäs stift anser att nutidsmänniskan kan behöva några stilla dagar. Länsstyrelsen i Norrbottens län anser att behovet av att upphäva förbudet inte framstår som särskilt påtagligt. Bygdegårdarnas riksförbund framhåller i

sitt yttrande att allmänheten har vant sig vid att dessa dagar skall vara "stilla dagar".

Enligt vår mening bör 10 § i AOst behållas. Som nämnts ovan finns vissa möjligheter till dispens. Sådan dispens beviljas i allmänhet för arrangemang av någorlunda seriös karaktär. För den överväldigande majoriteten av Sveriges folk innebär bestämmelserna i 10 § AOst ett visst skydd för trosfriden på stora kristna helgdagar. Vi anser att den nuvarande lagstiftningen på detta område innebär en god avvägning mellan olika gruppers berättigade intressen. Förbudet är, som framhållits av flera remissinstanser, inte särskilt betungande, eftersom det begränsar sig till tre av årets dagar.

Med hänvisning till ovanstående hemställer vi,
att riksdagen måtte avslå Kungl. Maj:ts proposition nr 77.

Stockholm den 17 april 1969

Arne Persson (cp)
i Heden

Erik Larsson (cp)
i Norderön

Stig Josefson (cp)
i Arrie

John Eriksson (cp)
i Bäckmora

Bengt Börjesson (cp)
i Falköping

Torsten Stridsman (cp)

Gunnel Jonäng (cp)

Bertil Jonasson (cp)

Lennart Mattsson (cp)

Tage Sundkvist (cp)

Anna-Lisa Nilsson (cp)

Sven Vigelsbo (cp)